

BİR GÜN SİZİN DE BABANIZ ÖLECEK

Biz kanayan bir coğrafyada dünyayı selamladık

Yüreğinizin taşıyabileceği kadar acılarla evcilik oynadık Siz ne kadar kendinizden kaçarsanız kaçın, gözlerimizi gözlerinizle buluşturmamak için istediğiniz kadar başınızı heva ve hevesinizin içine gömün; kendinizi kandırmaktan öte bir şey yapamazsınız. Kendinizi saklayacak bir yer bulabilirsiniz kendi kendinizle saklambaç oynayabilirsiniz.

Biz hiç kendimizi saklayamadık.

Babamız nereye ayak bastıysa onun izine baka baka yürüdük. Yüreğimiz onunla birlikte istiklâl susadı, onunla birlikte yüreğimiz yüreğimize geçti.

Ne zaman, nerede ne şekilde o şerbet tadındaki ölüm kapımızı çalacak, bu öncelikli beklentimiz değildi.

Babamız bir bayrak taşıyordu ve suçu bayrağı özgürce dalgalanacak bir yere asmaktı. Hem sizin şairiniz: “Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır Toprak eğer uğruna ölen varsa vatandır” demiyor muydu?

Günlerden herhangi bir gündü babamızla işe çıktık, taştan mermiler taşıyorduk babamın sapanına. Babam tankları imha edecekti.

Kurşunların arasından sekerek taş topluyorduk, bir de baktık babam sekemiyor.

Ey ölüm en yakın arkadaşımız gibi sağımızda solumuzda gezinip dururken babamıza mı göz koymuştun?

Murat abi nerdesin? Hani: Afrika’da öldürülse bir yerli Canı bende çıkar seni bildim bileli*” diyordun. Bari Kudüs’e bir el salla avuçlarındaki kuşları uçur. Onları gözlerimizle sulayalım.

Ey deklanşöre basan, ey yürekleri burkulmak üzere olanlar; biliyoruz ki babamız geri dönmeyecek. Bakmayın sulu gözlü olduğumuza. Babamız sapanını ve yüreğindeki istiklâl ateşini bize bırakarak silyaya gidiyor.

Bir gün sizin de babanız ölecek

Böyle bir yağmura yakalanacağız.

*Murat Kapkırer’in bir şiirinden